

sisse. Párrast sedda, kui olli keik omma marrandust árraraisanud, sai tuhhi temma fáte. Siis eksitajad játsid sedda wäest dn-netumat mahha ja naersid tedda. Se willets hing ei leidnud muud nou, kui ennast röödwlitte seltsi anda. Kui nüud üks temma iissa sõbradest sedda olli teáda sanud, otsis temma sedda fohta üles, kus se willets ár-raefkünd noor mees omma kurja möllamist tagga aias, ja sai widdewikko aial senna. Kohhe kippus se noor rööwel hirmisa hirmutamisega temma peále, et saaks tedda wääfaupa paljaks risuda. Teine vakkus temmale keik omma rahha, ja ütles: „annaksin sinnule hea melega rohkeminne, siis kui tahhaksid minnoga sít folledast kohhast áratulla, ja hakkada omma hinge peástma.“ — Neist sannadest tundis noor mees omma iissa-maia sõbra árra, wärrises ja kissendas waljo heálega: Oh Jummal, Jummal! mis minnust on sanud? — Iissa

sõbber hakkas temma káest finni ja ütles tassase waimoga: „Olled fest atast ja selle omma põdrmissé mottega kohhe jálle omma wanna iissa armsaks poiaks láinud. Saad nüud wäst diget arro fáte isseenne ja se pahha tee párrast, mis olled tånnini kündinud. Kalla fest hukkaminnemissest taggasi ja kái minnoga.“ Juhhataš nende sannadega sedda noort meest senna maiasse, kus isse körteris olli. — Agga teine, tás habbi ja fahhetsemist, nuttis fibbedaste. Se peále wöttis sõbber temmale õolda: „Waat, nüud on parras aeg, iissa-male taggasi fallada. Lahhan sinno seltsi jáda.“ — Jálle kippus hirm ja wärristus noore mehhe peále, ja temma ütles: Kuidas se ias sünnyib, et astuksin kui raske pattune ja árrakaddund poeg jummaslakartlikko iissa silmade ette, ja et saaksin temma káest andeks? Teine wästas: „Árra seisa mitte kohhe wähhel iissa armastusse eggä temma